

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-2682
Den 3. marts 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 786 (MOF alm. del) stillet 3. februar 2021 efter ønske fra Rasmus Nordqvist (SF).

Spørgsmål nr. 786

"Af Jagt- og vildtforvaltningslovens § 1, stk. 2, fremgår, at hensynet til befolkningens rekreative behov afvejes over for hensynet til beskyttelse af vildtet. Vurderer ministeren, at hensynet til befolkningens rekreative behov tilsidesættes under en sådan afvejning, såfremt der med etablering af "stærkt beskyttede områder" indføres jagtbegrænsninger i de naturområder, der i øvrigt opfylder de biologiske kriterier for at blive udlagt som "stærkt beskyttede" (angivet i Kommissionens udkast til kriterier og vejledning for beskyttede områder, jf.

www.jaegerforbundet.dk/media/16265/biodiversitetsstrategi_kommission_vejledning.pdf)?"

Svar

Der pågår aktuelt en proces i EU med at definere, hvad der skal forstås ved et strengt beskyttet område.

I forhold til jagt- og vildtforvaltningsloven er hovedformålet at sikre vildtet og dets levesteder. Efter § 1, stk. 2, skal hensynet til befolkningens rekreative behov ved administrationen af loven afvejes over for beskyttelse af vildtet. Formålsbestemmelsen sætter rammer for de hensyn, som lovligt kan og skal tages ved lovens administration og ved anvendelsen af lovens bemyndigelsesbestemmelser.

Når vi i dag opretter konkrete vildtreservater efter jagt- og vildtforvaltningsloven skal der således foretages en afvejning af hensynet til vildtet over for de rekreative hensyn. Der foretages herunder en vurdering af det konkrete behov for begrænsning af jagt, færdsel m.v. i området. På den baggrund er det evt. grundlag for at begrænse eller forbyde jagt og færdsel i det enkelte område, en del heraf eller i bestemte perioder.

Vi har således allerede i Danmark regulering af jagt og andre rekreative aktiviteter både inden for og uden for beskyttede områder, og sådan mener jeg, at det fortsat skal være. Der vil også fremover være behov for at regulere aktiviteter i områder med sårbare arter, eller hvor der er et politisk ønske om at lade et areal ligge uforstyrret hen.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum